

רחוב קרני 1

מרדכי סתר, מלחין
(1994-1916)

יפתח" ללהקת בת שבע. בשנות השבעים שינה את אופי יצירתו והתנתק מהמלודיה העממית. מתקופה זו ידועה יצירתו "מוסיקה קאמרית 1970", המאופיינת בשפה אינטימית ועצובה. סתר היה מן המורים המשפיעים באקדמיה למוסיקה בתל-אביב, ומתלמידיו ידועים המלחינים צבי אבני, אריה שפירא, נורית הירש והמנצח גארי ברתיני. זכה בפרסים רבים ובהם פרס ישראל בשנת 1965 ופרס אקו"ם על מפעל חייו ב-1983.

וכך כתב המבקר חנוך רון על מקומו של מרדכי סתר במוסיקה הישראלית: "סתר לא היה דומה לאיש, הכל אצלו מקורי, חד-פעמי, מלא רגישות מעודנת. המוסיקה שלו מורכבת מחומרים מוסיקליים שמקורם במזרח אך יצוקים בצורה נפלאה בצורות מוסיקליות מערביות".

נולד בנובורוסיסק שברוסיה, בשם מרדכי סטרומינסקי. ב-1926 עלה עם משפחתו לארץ-ישראל. החל ללמוד נגינה בפסנתר ברוסיה בגיל שבע, והמשיך ללמוד בתל-אביב אצל רבקה בורשטיין-ארבר ואריה אבילאה. ב-1932 נסע לפריס ולמד קומפוזיציה אצל המלחין פול דיקא והמורה הידועה נדיה בולאנז'ה. בשובו ארצה ב-1937 החל לחבר מוסיקה בעלת סגנון אישי ייחודי עם השפעה יהודית עממית, בעיקר תימנית וספרדית. בראשית דרכו כתב מוסיקה בעקבות מנגינות שקיבץ המוסיקולוג אברהם צבי אידלסון בקובץ "אוצר מנגינות ישראל". היצירה החשובה שלו מתקופה זו היא "הקנטטה לשבת" למקהלה, סולנים ותזמורת כלי קשת או עוגב. יצירה זו נחשבת ליצירת מופת שהשפיעה על גיבוש סגנון המוסיקה המקהלתית הארץ-ישראלית. סתר חיבר יצירות תזמורתיות, ובהן "ירושלים" – סימפוניה למקהלה ולתזמורת כלי קשת; האורטוריה "תיקון חצות" לטקסטים מהמקורות בעריכת מרדכי טביב, שזיכתה אותו בפרס איטליה ב-1962; "ההודית" – מוסיקה למחול שחיבר בשביל הכוראוגרפית מרתה גרהם; ו"בת